

VERSEK A VERS KÖRÜL

K Á N Y Á D I S Á N D O R

Bori Imrének

SZÉLJEGYZET LÁBJEGYZETTEL

riszálják magukat tetszetős
interjúkban riszálják magukat
európa boldog költői egymással
versenyeznek a beállítás
különböző pózaiban alkotási
nyavalyáikkal traktálják
aki még traktálható
beszélnek beszélnek
egymásnak beszélnek

szárnyas csikaik megannyi
kérődző barom
nekem pedig savanyú a szöllő

EGY ZARÁNDOK NAPLÓJÁBÓL

megcsodáltam a nagyvilág
csodálni-valóan szép
katedrálisait
de imádkozni csak itthon
gyermekkorom öreg
templomában tudnék
ha tudnék

MÉG MINDIG

vers-szolgabírák
sürögnek-forognak
ügyködnek
úgy tesznek

módját adják
úgy járják
tenyérbe-szegett tarkóval
barkóval

unos-untig húzatják
nyirettyűvel nyúzatják
asztalra-bukó fővel

se gesztusuk se gusztusuk
hiába tűznek nájlon
sörtét a kalapjukba

HAJNAL FELÉ EGY DÉLI VÁROSBAN

jedan smer
egyirányú
jedan smer
egyirányú

soha

átal is
vissza is
oldalra
körbe is

ha falhoz lapulva
ha falhoz lapítva

de szembe is

A KÖLTÉSZET ÍRATLAN SZOLGÁLATI SZABÁLYZATÁBÓL

portyán előrsön felderítőben igazi
szuronyt tűzünk igazi puskára igazi
gránátot akasztunk a derékszjra és
még a nyomjelző lövedékünk is éles

mert az avantgarde lényege mindig a töltés

(anarchista közbekiáltás:)
meg kell szüntetni az egyes szám első személyt
vesszenek a közérzet nélküli szavak!

hátra a dobbal majd a parádén
szóljon bár ott se erősen

ELLENVERS AVAGY FOLYTATÁS

Petőfi: A farkasok dala

hosszú tél ne dideregtess
ne vacogtass
üvöltene de csak nyüszít
sír a farkas

ki megfagyott ki megfutott
hol a horda
ül a farkas magányosan
le a hóra

azt se bánná már ha vadász
vetne véget
aj mivé lett a nyári szép
farkas élet

csonttá fagyott a szabadság
ehetetlen
társa sincs hogy belemarna
tehetetlen

KUPLÉ

már annyi minden költészet e földön
házak hidak gépek és röpterek
hogy lassacskán azon kell eltűnődnöm
miért is írunk pajtás verseket

s van-e vajon költészet még a versben
vagy már régen elinalt megszökött
nem ül a rímek bilincsébe verten
s a versek kongó cellák börtönök

hová csak jámbor múzeumi nézők
tekintgetnek be egy-egy ünnepen
ójjéogatni a sárarany s a mélyzöld
rozsdával díszes üres rímeken

míg a költészet ezer más alakban
éli világát tudósok mérnökök
mívelik már számokban vonalakban
jelenti már magát ég és föld között

már annyi minden költészet e földön
házak hidak gépek és röpterek
hovatovább azon kell eltűnődnöm
írunk-e még valaha verseket

de hát a múzsák és mi mind a költők! –
alkalmazottak valamennyien
a múzsák tisztos öreg jegyszedőnők
s a költőkre nem figyel senki sem

A MARADÉKHOZ

rajtad is áll hogy a verseim
szirmokká nyílnak-e vagy
jól időzítve repeszdarabokká